

เรื่อง นิทานพื้นบ้าน เรื่องหลวงตากับเต่า

รายละเอียด

มีหลวงตารูปหนึ่ง ขณะเดินไปปลดทุกซตอนเช้า เห็นเต่าตัวใหญ่ตัวหนึ่งเกิดอยากฉนขึ้นมา พอกลับไปกุฎมอองตามช่องฝาเห็นเด็กวัดมากันแล้ว ก็เริ่มสวดมนต์ดั่งๆ ว่า “เด็กเอ๋ยตาไปถาน เห็นเต่าคลานตัวมันใหญ่” ซ้าไปซ้ามา เด็กวัดได้ยินเสียงสวดมนต์ก็ “เอ๊ะ ! วันนี้หลวงตาสวดมนต์แปลก” พวกมันไปฟังได้ความแล้วจึงเดินไปที่ถาน เห็นเต่าตัวใหญ่คลานอยู่จริง จึงช่วยกันจับมาฆ่าจะต้มกิน แต่เต่าตัวใหญ่มาก หาหม้อใส่ไม่ได้เถียงกันวุ่นวาย

หลวงตาแอบดูอยู่ที่สวดมนต์ต่อ “หม้อนี้ใบเล็กนัก หม้อต้มกรัก จักดีกว่า” ลูกศิษย์ได้ยินจึงไปเอาหม้อต้มกรักที่
ใช้ข้อมจิวรพระมาต้ม เกิดปัญหาขึ้นมาอีกว่า ต้มแล้วจะต้องใส่อะไรบ้างถึงจะรสชาติดี หลวงตาได้ยื่น เด็กวัด
ปรึกษากัน ก็รีบสวดมนต์ต่อ “ข้าตะไคร้ มะนาว มะกรูด มะพร้าวชูด น้ำปลาดี” เด็กวัดรีบปรุงตามสูตรหลวงตา
กลิ่นหอมฟุ้งไปทั่ว หาช้อนมาชิมกัน หลวงตาเห็นแล้วก็น้ำลายหก ถ้าขึ้นป๋ล่อยไว้คงอดแน่ จึงท่องมนต์บทสุดท้าย
ด้วยเสียงอันดังว่า “เนื้อหลังเด็กกินได้ ตับกับไข่เอาไว้ฉันเพล”

คำสำคัญ : นิทาน, นิทานพื้นบ้าน

ที่มา : นิชรา พรหมประไพ. (2562). หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดเสน่ห์นิทานพื้นบ้าน เล่ม 2. กำแพงเพชร
: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนวมวิทย์วิทยาเขต.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2020-04-10

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1384&code_db=610006&code_type=01